

Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Γιά τήν λαογραφική έκπομπή τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων"

ἀπό τόν ραδ.σταθ. Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

Έκπομπή 13η 13-12-1969

1ον.- Μονόγιαννες

Α.- Διψῶν τ' ἐλάφια σά βουνά, τὰ ζαρικάδια σά ὄρη
διψῶ κι' ἡ διπλοθάλαμος, διψῶ τοῦ Γιάννε ἡ κἀλη
— Ἐ Γιάννε μ' ἔ Μονόγιαννε μ' χουλιάρ νερόν ἐνάγα
ὁ Γιάννης ὁ Μονόγιαννης κι' ὁ μαναχόν ὁ Γιάννης
ὁ Γιάννης ἐπετέρνιξεν καί σὸ πεγάδ' ἐπῆεν

Β.- Καλῶς, καλῶς τόν Γιάννε μου τό πρωῒνόν τό διάρι μ'
— καλῶς, καλῶς τόν δράκονταν, τ' ὀλημερνόν τό διάρι μ'
καλῶς, καλῶς τό πρόγεμα μ', καλῶς τό δελινάρι μ'
καλῶς ντό τρώγω καί δειπνῶ καί κεῖμαι καί κοιμοῦμαι
Σπαθίν νά ἐν τό πρόγεμα σ' κοντά ρ' τό δελινάρι σ'
— φαρμάκ' νά τρῶς καί νά δειπνᾷς καί κεῖσαι καί κοιμᾷσαι

2ον.- Ξενιτειᾶς

Ἀνάθεμά σε ξενιτειᾶ, σὸν τόπο σ' ντό κρατεῖς με
ἐμαῦρινες τό κάρδοπο μ' ἐμέν ξάβ' κι' πονεῖς με
Ντό σύρ' ἐγώ ὁ ἄχαρον, ἀδᾶ σά μαῦρα ξένα
τῇ κἀκου πῶς ἐπέρασεν, ὁ κόσμον ἀπ' ἐμένα
Τά βάσανα ντό σύρω ἐγώ, σὸ τσόλ τὴν ξενιτειάν
τό κιφάλι μ' ἐγόμωσαν, ἄσπρα χιδόνια μαλλία

3ον.- Σουμπούλα μ'

Εἶναν σουμπούλαν ἀγαπῶ, τ' ὄνομαν ἀτς κι' λέω
τὴν ὥραν ντό κι' ἐλέπ' ἀτεν κἀθουμαι καί καί κλαίω
Εἶναν σουμπούλαν ἀγαπῶ, ἐκείνε π' ἀγαπᾶ με
ἀτέ γιὰ τ' ἐμέν ἀποθάν' κι' ἐγώ γιὰ τ' ἀτέν χᾶμαι
Σουμπούλα μ' σουμπουλίτσα μ' ὄλ' λέγνε γιὰ τ' ἐσένα
ἄφς τόν κύρη σ' καί τῇ μάνα σ' ἐλα καί ἐλα μετ' ἐμένα

Ρεφραίν

Σουμπούλα μ' ἐλα, ἐλα
ὄντες τερῶ σε μὴ τερῆς, ἀφικακές χαμογέλα

4ον.- Χερανίτσα. Ο Ρ Γ Α Ν Α.-

5ον.- Ναί ρίζα μ', ναί στερέα μ'

Πού καλατσεύ σε κι' νυστάζ', π' ἐλέπς σε κι' κοιμᾶται
καί μετ' ἐσέν πού πορπατεῖ, σὴ χαμονήν πάει χᾶται
Ἡ φοτὰ σ' κοσκινίζεται ἄμον θάλασσας κύμαν
τ' ἄσπρον τὴν φῆ σ' ἐζέλεφα, πασιμ ἐποῖκα κρῖμαν
Κόρη σὸν τόπον ντό πατεῖς, λιθάρ' νά ἐν τσακοῦται
ν' ἀῖλι ἐκείν' τό παλληκάρ', σ' ἐσένα πού κομποῦται

Ρεφραίν

Ναί ρίζα μ' ναί στερέα μ', γιὰ κλώστ' σ' ἐμέν μερέαν
γιὰ δός με ἕναν φίλεμαν, γιὰ ἕναν μαχαϊρέαν

6ον.-- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

Τὸν σεβταλὴν τὸν ἄνθρωπον ἐγὼ πολλὰ λυποῦμαι
ἐδέβεν σὸ κιφάλοπο μ'· κ' ἐπόρνα ν' ἐκκοιμοῦμαι

Τῇ σεβταλῇ τὸ κάρδοπον πρέπ' ν' ἔχ' παραθυρόπον
ἀπὸ μακρὰ νὰ φαίνεται τ' αὐτοῦ τοῦ τέρτοπον

Παῖξον τῇ λύρας λυριτοῇ, πεκιάροι μ' τραγωδέσταν
ὡς ἔμορφα τὰ κόρτσopa τερδέσταν κ' ἀγαπέσταν

Ρεφραίν

Χῶπα, χῶπα, χῶπα, χῶπα, παλλημάρια κ' κορτσopa
σεβταλὰ τραγωδέσταν, ἀγαπέσταν κ' χαρδέσταν

Καλὴς, καλὴς τὸν Τέονε μου τὸ πρῶτον τὸ δέυτερον
καλὴς, καλὴς τὸν δέονε μου, τὸν δέονε μου τὸ δέυτερον
καλὴς, καλὴς τὸν δέονε μου, τὸν δέονε μου τὸ δέυτερον
καλὴς, καλὴς τὸν δέονε μου, τὸν δέονε μου τὸ δέυτερον
καλὴς, καλὴς τὸν δέονε μου, τὸν δέονε μου τὸ δέυτερον

Συντέλει

Ἀνδρὲς, σε ἐντέλει, σὲν τέονε σ' ντὸ κότερε μὲ
ἐμδένε τὸ κότερο μ' ἐντέλει, κ' ἐντέλει μὲ

Ντὸν σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Ντὸν σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Κοιμηθῶν μ'

ἔμην κοιμηθῶν μ' ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

ἔμην κοιμηθῶν μ' ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

ἔμην κοιμηθῶν μ' ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Ρεφραίν

Κοιμηθῶν μ' ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Χερσὶντα. Ο. Ρ. Α. Ν. Α.

Καὶ δὲ μ' ντὸν σὺντέλει μ'

Ποὺ καλὴντα σὲ μὲ ντὸν σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
καὶ μὲν, σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Ἦ ποὺ σ' κοιμηθῶν μ' ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Κορὸν σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει
τὸν κότερο μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει

Ρεφραίν

Καὶ δὲ μ' ντὸν σὺντέλει μ', γὰρ καλὸν τὸ ἐντέλει
γὰρ δὲ μὲ ἐντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει, σὺντέλει